

XII. évfolyam 7. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* 2011. ballagás/b

Öt évet neveltelek Titeket. Mégis a legfontosabb, amire meg akartalak tanítani, amit el akartam mondani Nektek, azt nem mondhattam el. Személyesen. De elmonda a Föld, ahonnan származom. Nagyváradon Bethlen Gábor szobra, Kolozsváron a Házsongárd, Torockón a Székelykő, Kolozsváron Mátyás, Marosvásárhelyen iskolám, a Bolyai díszterme, Holtmaroson Wass Albert, a Tolvajos tetőn a hármaskereszt, a Nyergestetőn a székelly Temopölű kopjafái, Kézdivásárhelyen Gábor Áron egyetlen épségben maradt részvénye - melyet ti láttatok, én még nem -, Nagyenyeden Áprily Lajos és a pálmakövi. És legfőképpen Középkaján a gyülekezet, a részvényes zenekar. Ritkán vár egy egész falu egyetlen odatévedt osztálynyi diákot úgy, ahogy Titeket, akik elvittétek hozzájuk is március idusán, a hídon álló Petőfi üzenetét. Ezt köszönöm Nektek. S adom cserébe egyik példaképem, Benkő József - osztálytermünk névadójának - üzenetét kétszáznegyven év távlatából. Én ennél többet nem is tudok adni Néktek útravalóul.

„Tudok én tényleg olyan csomó virágot adni, melyet, ha minden naponként szagolgatok merő gyönyörűsége illatú virágokká változnak. Elsőként e Bokréta teszem a vitézvirágot, melyre fel van írva az Ajax vitéz neve: értsed ezen amaz igaz állhatatos erős Hitet. Ezzel lehet országokat győzni, oroszánok száját bédugni, tűznek erejét megoltani, fegyver élőtől megmenekülni, erőtelenségből megerősödni, világ kincseit megutálni. Írjad pedig e Lelki virágra vagyis Gyümölcse, a Hitre (nem Ajax, hanem) Jézus nevét: viseld ezt igazán, és megtartatod. Másodikként tésszem a télizöldet, mely a kedvetlen télnek sanyargatásai között is szép zöldellő színét el nem veszi: ez a Reménység, mely e világnak mindennemű keserves viszontagságai alatt is épen megáll. Ez ám az, ami meg nem szégyenít, hanem a Hívek Lelkét táplálja; s nékiek az igazság koronáját megszerzi. Harmadikként tésszem a napránéző virágot. Ez a könyörgésben való áhítosság és így imádságaid által szüntelenül a hegyek felé, a nap felé s az égbe való kedves felnézés. Negyedikként tésszem a nefelejts virágot. Ez az Isten parancsolatairól szakadatlanul való megemlékezés, és azokban való gyönyörködés. Ötödikként tésszem az éjjeli violát. Ez az éjszakai ártatlan és tiszta magaviselés, a setétség

munkáitól való őrizkedés, és a szívnek az Istennel való lelki társalkodása. Hatodikként tésszem a Centuriát, melyet, nagy hasznáért százforintos fünek és kis ezerjófűnek is neveznek. Ez olyan keserű fű, melynél keserűbbet az izraeliták sem ettek a húsvéti bárányval, azért földépe fünek is mondatik. Jegyzem ezzel a bűnön való keserves bánatot, melyet szívében kóstolni kell mindennek, valaki a mi húsvéti bárányunkban, a Krisztusban, akar részes lenni s az ő nevében bocsánatot nyerni. Az ilyen keserűség szüli az igaz örömet. Hetedikként tésszem Bokrétaimba a keserűédest. Oly plánta ez tulajdonképpen, melynek virágai kékelők, szőlőszemekhez hasonló gyümölcsei pirosak, íze keserű és édes, ereje súlyos nyavalyák ellen hasznos. Ez azért a békességtűrés: midőn Istentől elvett édes dolgokkal, ugyan az ő kezéből származott keserűket szelid, engedelmes és hálaadó szívvel tudja az ember elegyíteni s mérsékelni. Nyolcadikként a galambvirágot. Ez a szelidség, melyre int Urunk. Kilencedikként a folyó- vagy alacsony borostyánt. Ez az alázatosság, melyről mondja az Úr: Boldogok az alázatosak, mert ők örökség szerént bírják e földet. Tizedikként tésszem Bokrétaimba a ne-

bántsvirág nevű fűvet. Oly csodálatos ez a fű, hogy midőn magvát akamád venni, bár serénykedjél, ha ki nem szökik. Nem tréfa ez. Alig közelít kezed a fűvön lévő maghüvelykéhez: sebesen kiugranak magvai belőle. Ez a tiszta s szűz erkölcs, melynek oltalmazó paizsa az, ha Pál apostolnak ama mondását szüntelen magaddal hordozod mocsoktól való védelmezésre: A jó erkölcsöt megvesztegetik a gonosz társaságok.

Soha el ne felejtkezzetek róla: hanem kegyes emlékezéssel minden nap szagolgassátok, és bizony megmarad nálatok ez a Bokréta. Menjete hát, vigyétek el mind egyenként ez egyetlenegy Bokréta, és ajándékozzátok el minden jó barátaitoknak: mégis magatoknál hagyjátok meg. Én is magamnak minden biznnyal megtartom.”

Tartsatok Ti is meg jó emlékezetetekben, mint a Bodor kútját a Margit-szigeten.

Akik velünk kezdték: Tzortzoglou Teodora, Csiffáry Ádám, Paál Iászló, Botár András, Strauss Emma, Katona Ákos, Berki Bianka

Albert Réka

Finnországban születtem 1991. december 18.-án. Nagyon kicsi voltam mikor Magyarországra költöztünk, így nem nagyon emlékszem rá és sajnos a nyelvet sem beszélem. Iskolai tanulmányaimat a Szent András Általános iskolában kezdtem, 6. év végén jelentkeztem át a Gimnáziumba. A beilleszkedés nem ment zökkenőmentesen, de mára sikerült kialakítanom azt a kört magam körül, amelyben jól érzem magam. A gimnázium után színészzel szeretnék foglalkozni, ezt a döntésemet nagyban befolyásolta a tavaly előadott Rómeó és Júlia, amelyben a Dadus szerepét alakíthattam. Fantasztikus élmény volt. A refiben szerzett többi kedvenc emlékem közé tartozik az erdélyi osztálykirándulás, a táncpróbák és a szalagavató. Akkor jöttem rá, hogy hiányozni fog ez az osztály. Az iskolában szereztem meg az ECDL jogosítványomat, itt kötöttem a legfontosabb barátságaimat, itt voltam először szerelmes, úgyhogy rengeteg emlék fog ide visszahúzni.

A tanárokkal nem mindig volt tökéletes a kapcsolatom, de remélem, nem úgy fognak visszaemlékezni rám, mint arra a „rebellis szöszire”, aki mindig áthágta az iskola etikettjére vonatkozó szabályokat, és akinek soha semmisem volt elég jó.

Antonelli Laura

1992. január 20-án születtem Budapestén. A III. kerületben, Csillaghegyen lakom egy családi házban anyukámmal és a kutyámmal, Bogárral. Az általános iskolai tanulmányaimat az Aquincum Általános Iskolában végeztem; ez az időszak nem tartozik a legkedvencebb emlékeim közé. Az Aelia Sabina iskolában tanultam szolfézst és furulyát. Félve jöttem ebbe az iskolába, hisz ismerőseim nem voltak, de hamarosan nagyszerű barátokra leltem. A kezdeti nehézségek után, azt hiszem, sikerült beilleszkednem, és megtalálnom a helyemet. Élmény volt számomra az osztálykirándulásokon való részvétel (az erdélyi osztálykirándulás különösen tetszett); a holland diákok fogadása, és a velük együtt töltött idő; a leányfalusi idősök otthonában tett látogatás; illetve a szalagavatói táncra való készülődés, ami ugyan sok szabadidőnket elvette, de a siker kárpótolt bennünket. Remélem, hogy az érettségi sikerülni fog. Hogy hogyan tovább, még nem tudom, mindenesetre az ELTE bölcsészszakára jelentkeztem. Szeretettel és hálával fogok emlékezni az itt eltöltött éveimre, a tanáraimra és diáktársaimra.

„De akik az Urban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézs. 40, 31)

Bálint Henrietta

2006-ban jöttem a Refibe a Szent András Általános Iskolából. Születésem óta Tahitótfaluban élek szüleimmel és öcsémmel, Rolival, aki szintén az SZRG tanulója.

Nehéz lenne néhány mondatban leírni az elmúlt 5 év élményeit, de kiemelném a 11.-es erdélyi osztálykirándulást, amit biztosan soha nem felejtünk el. Hat nap alatt 5 előadást, kb. 30 koszorút, rengeteg nevetést és igazán vendégszerető embereket hagytunk magunk mögött. Részt vettem a holland-magyar diákcsereprogramban, ahol nagyon jó barátokat ismerhettem meg és életre szóló élményeket szereztem.

Végzős évünk meghatározó része volt a szalagavató, ami nagyon sok munkával, korán keléssel és nézeteltéréssel járt, de úgy érzem, megérte a fáradságos készülődés. Az itt töltött 5 év során ECDL jogosítványt és középfokú angol nyelvvizsgát szereztem, de ami talán még ennél is fontosabb, hogy sok barátot kaptam, akik elviselhetőbbé tették a szürke hétköznapiakat is. Reményeim szerint sikeres érettségi vizsgákkal zárom a gimnáziumi éveimet és 4 év múlva gyógytornászként vagy dietetikusként kezdek a nagybetűs ÉLETEM. Osztálytársaimnak is sok sikert kívánok céljaik eléréséhez!

Bán Marcell

1991. június 8-án este 22:15 perckor születtem 2 kg 52 dkg-mal Győrben, e napnak érthető módon ez volt a legnagyobb eseménye. Itt kezdtem általános iskolai tanulmányimat, majd családommal Budapestre költöztünk. A Fodros utcai általános iskolába jártam, de ekkoriban már Szentendrén éltünk. Közben két testvérem született: Kristóf és Katica. Családom és jómagam vallásos kötődése miatt felvéliztem a Szentendrei Református Gimnáziumba. Öt évet töltöttem el itt. Nagyon jó és összetartó osztályközösség bontakozott ki az évek során. Ebben az iskola tanárai, barátságos légköre, értékrendje és vallásos iránymutatása is nagy szerepet játszott. Megnyertem az iskola Adria ösztöndíját - gimnáziumi éveim egyik legnagyobb élménye volt. ECDL vizsgát és angol középfokú nyelvvizsgát szereztem. Hobbim a harcművészet elsajátítása, kajakozás, snowboardozás, motorozás. A zenében is kipróbáltam magam, fő szakom a trombita. Különbözően reálérdeklődésű vagyok, a fizikát és a matekot szeretem a legjobban. Érdekel a kísérleti és elméleti fizika egyaránt, így első helyen az ELTE Fizika szakát jelöltem meg. Életcélomnak tartom, hogy Magyarországon maradva, hazámat szolgáljam minden talentumommal, amit Istentől kaptam. A gimnáziumi éveimre mindig sok élménnyel és jó kedvvel fogok visszatekinteni.

Beke Zita

1991. október 31-én születtem Budapesten. Pomázon lakom a családommal. Ötödik osztálytól kezdve járok a gimnáziumba, és ezalatt a kilenc év alatt, rengeteg élménnyel gazdagodtam. Sokat tanultam a tanáraimtól és az osztálytársaimtól is. Nyolcadik osztály után lehetőségem volt nyelvi előkészítő osztályba jelentkezni. Nagyon örültem, amikor felvettek, és megismerhettem egy új társaságot. Úgy érzem, hogy az öt év alatt, amit együtt töltöttünk, egy összeszokott közösség lettünk, és sok barátság kötődött. Végig gondolva azt a kilenc évet, vagy akár csak azt az öt évet, amit a jelenlegi osztályommal töltöttem, úgy érzem, nagyon hamar elszálltak ezek az évek. Ezalatt az évek alatt megtanultam, hogy a céljaink eléréséhez kitartónak kell lenni, és bízunkunk kell magunkba. Akadtak néha problémák, de mindig sikerült megoldani őket. Mire elérkeztem az érettségig, sikerült angoltól és németből is középfokon nyelvvizsgát tennem, és az ECDL bizonyítványomat is megszereztem. Határozott elképzeléseim vannak a továbbtanulással kapcsolatban, és remélem, hogy sikeres érettségit tudok tenni, amivel bekerülök a BME-re. Sok barátot szereztem, akikkel remélem, hogy megmarad a kapcsolat az után is, hogy kikerültünk a „nagybetűs” életbe.

Csányi Bence

1991 március 15-én születtem Szentendrén és itt is élek családommal, nővéremmel, húgommal és a rosszcsont vizslámmal (akit egy osztálytársamtól kaptam és róla is neveztem el Marcinak). Tanulmányaimat a Szent András Általános Iskolában kezdtem meg és itt is ballagtam 8. után.

A Szentendrei Református Gimnáziumba 2006 óta járok. Eleinte egy kicsit nehéz volt beilleszkednem, mert a volt osztályomból rajtam kívül senki sem jelentkezett, és az évfolyamból sem túl sokan jöttek ide, de hála az Istennek egy nagyon jó osztályközösséggé álltunk össze, ami nagyon fog hiányozni. Remélem, hogy azért majd sokat találkozom jelenlegi osztálytársaimmal, akár a felejtetetlen erdélyi kirándulásunk megismétlése alkalmából is. Az ECDL vizsgámat is itt sikerült megszereznem.

Természetesen a tantárgyi tudáson kívül olyan erkölcsi értéket és tartást kaptam, ami egy egész életen elkísér. Továbbtanulási szándékaimat elég széles körben adtam le (mai világban több lábon kell állni). Első helyen a BFK kameraman szakot jelöltem meg. A további két helyre földmérő és kertészmérnöki iskola került. Szeretnék a továbbiakban ezek valamelyikének irányában továbbtanulni, majd elhelyezkedni.

Elter István

1991. június 27-én születtem Szentendrén. A Templomdombi Általános Iskolából kerültem 2006-ban az SZRG nyelvi előkészítő osztályába.

Nyolcadik osztály után sokat gondolkodtam, hogy jól választottam-e gimnáziumot. Most, így öt év után biztosan állíthatom, hogy: igen. Egy nagyon jó osztályközösségbe kerültem, és az itt kialakított barátságok, kapcsolatok csak erősödtek az idő múlásával. Ezt a rendkívül sok osztályprogram és osztálykirándulás tette lehetővé. Kiemelném a sok kirándulás és együttlét közül az Erdélyben tett látogatásunkat. Az iskola is rengeteg lehetőséget biztosított számunkra.

Gimnáziumi tanulmányaim alatt megszereztem az ECDL bizonyítványt, a középfokú nyelvvizsgát, részt vettem iskolai tanulmányi és sportversenyeken, illetve egy ösztöndíjat is megnyertem. Nagyon sokat jelentet nekem ez az iskola és nagyon fog hiányozni. Jelentkezésemet a BME építőmérnöki karára adtam be, remélem sikerül felvételt nyernem. A következő évben érettségizőknek és mindenkinek, aki az SZRG-be jár, csak annyit tudok üzeni, hogy használják ki a gimis éveiket, és legyenek büszkék, hogy Refis diákok lehetnek!

Fazekas Tamás

Az iskolába kis ötödikesként érkeztem, most felnőttként hagyom el. Igazán érdekes így kilenc év távlatából visszatekinteni, hiszen eddigi életem felét ebben az iskolában töltöttem.

Ez alatt rengeteget tanultam, mind a tananyagot – mind gondolkodásmódot tekintve, racionális és emocionális szempontból egyaránt.

Rengeteg szép emlékekkel gazdagodtam, és a hullámvölgyes időszakok is mind épülesemre szolgáltak, mert tanulhattam belőlük. Imádtam focizni a srácokkal, egy alkalommal az iskolában rendezett tavaszi bajnokság legjobb kapusa címet is kiérdemeltem.

Felejthetetlen élmény volt számomra az erdélyi osztálykirándulás és a szalagavató, ami csak fokozza az osztályban az elválás fájdalmát. Az itt töltött idő alatt ECDL bizonyítványt, angol középfokú nyelvvizsgát szereztem, elnyertem az Adria ösztöndíjat, illetve a Hollandiában végzett etnobotanikai kutatásomért a Természet Világa folyóirat egyik díját is átvehettem a Magyar Tudományos Akadémián.

Bízom benne, hogy itteni szárnypróbálgatásaim éretté tettek az életre.

Tanulmányaimat orvosi egyetemen szeretném folytatni.

Fülöp András

1991. december 20-án születtem egy hideg, téli napon Szentendrén, amire büszke is vagyok, és azóta itt is élek.

„Akkor még nem sejtettem” (idézet Bacsó Péter – A tanú c. filmjéből) – nem is sejtettem -, hogy 19 évvel később innen, a Refiből fogok elbálgalni. A legtöbben Fülüként ismertek, NYEK-ben kerültem ide, bár nem igazán tudom, honnan jött ez az ötlet, hogy ide jövök, de később kiderült, hogy jó választásnak bizonyult. Az itt eltöltött 5 év alatt sikerült megszereznem az ECDL vizsgát, valamint néhány akadály leküzdése után (például szombaton nem elaludni, hanem felkelni és bemenni.) tizedik év végére sikerült megszereznem a BME-n az angol középfokú nyelvvizsgát is. Felejthetetlenek számomra az osztálykirándulások, különösen az erdélyi hagyott mély nyomot bennem, valamint örömmel tölt el számos más itt szerzett emlék, mint például a foci-bajnokságok, az órák hangulata (különösképp a matek óráké) vagy épp az órák közti szüneteké. Ha valaki esetleg nem tudná, 2009 decembere óta az állomáson lévő DM üzletben dolgozom, mint diák és talán az itt eltöltött időnek köszönhetően tanulmányaimat a BGF Kereskedelem és Marketing szakán szeretném folytatni. Végül egy Madách idézettel szeretnék búcsúzni az iskolától:

„Mondottam ember:
Küzdj, és bízva bízzál!”

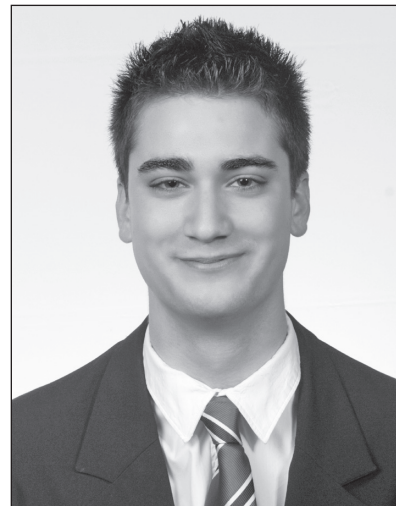
Füzesi Barbara

Öt éve járok a gimnáziumba és nagyon örülök, hogy itt tanulhattam. Budapesten születtem 1992. április 17-én, de hét éve Szentendrén élek. Az itt eltöltött éveim alatt rengeteg jó pillanatban lehetett részem, melyeket sosem fogok elfelejteni. Ide tartozik a francia tábor, ahol lehetőségem volt eljutni Franciaországba, a következő évben pedig ők jöttek hozzánk, és így kipróbálhattam, milyen az iskolában lakni. Legjobb élményeim közé tartozik az erdélyi osztálykirándulásunk is, ahol felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk, és ahova bármikor szívesen visszamennék. A másik ilyen élményem a szalagavató és az arra való felkészülés volt. Fárasztóak, de nagyon jó hangulatúak voltak a próbák. Élveztük, hogy együtt lehetett az osztály, és az eredménye is meglett, ráadásul nem kis sikerrel. Sikerült megszerezni az ECDL bizonyítványt, és az angol középfokú nyelvvizsgát is. Persze voltak nehezebb pillanatok is, amikor helyt kellett állnom, de úgy gondolom, hogy ezek a javamra váltak és segítettek felkészülni az elkövetkező éveimre. Sok baráttra tettem szert az osztályon belül és kívül egyaránt, és remélem, hogy sokakkal továbbra is tartani fogjuk a kapcsolatot. Fájó szívvel és rengeteg élménnyel gazdagodva hagyom itt a gimnáziumot, a tanárait, és az osztályomat, akiknél jobbat nem is kívánhattam volna.

Kassai Gyöngyi

Sokat gondolkodtam, mit írjak, mert aki ismer, tudja, hogy hol lakom, mikor születtem, az elmúlt kilenc évet pedig néhány sorban összefoglalni szinte lehetetlen vállalkozás. Mert sosem fogom elfelejteni az osztállyal együtt töltött időt, a szalagavató önfeledtséggel vegyes ünnepélyességét, az emlékezetes, koszorúzásokkal tűzdelt kirándulásokat, s a mindennapok biztonságot adó parázsmegletét, hogy otthon érezhettem magam köztetek. Visszanézve nagyon hálás vagyok Istennek, hogy ide kerültem, és a tudáson kívül örök emberi értékekkel gazdagodhattam. A barátaimon kívül a tanáira is mindig szeretettel fogok visszagondolni, sőt, lehet, hogy egyszer majd a nyomdokaikba lépek. Számomra meghatározó volt az itteni keresztény légkör, és az, hogy tagja lehettem az SDG bibliakörnek. Számos ösztöndíjat is köszönhetek az iskolának, valamint azt, hogy lehetőségem nyílt érdekes tudományos és nyelvi projektekben részt venni, mint pl. a holland cserekapcsolat. Habár a természettudományok is érdekelnek, a művészetek állnak hozzám közelebb, többféleképpen is kipróbáltam már magam az irodalomtól kezdve a csembalózásig. Mivel a nyelveket is szeretem, végül angol és latin szakokra adtam be a jelentkezésemet. Bízom benne, hogy Aki idáig velem volt, ezután is vezetni fog, és ezt kívánom mindannyiunknak!

Kiss Dénes

2006-ban jelentkeztem át a Ferences Gimnáziumból, hogy ebben az iskolában folytathassam tanulmányaimat. Nagyon örültem, hogy átkerültem. Hamar beilleszkedtem és sok új barátot találtam. Az osztályomat is megszerettem, ha az elején nem is voltunk összetartó közösség. Az osztály és az iskola azóta sokat változott, a társaságom és barátaim nagy része elballagott, vagy iskolát váltott, de én nem bántam meg, hogy itt maradtam. Az évek alatt voltak nehezebb és vidámabb pillanatok, igyekeztem jó viszonyt kialakítani a körülöttem levőkkel. A legmeghatározóbb élményem a holland csereprogram volt, amit biztos nem fogunk elfelejteni. Jó emlékeim között van még a bécsi kirándulás, a sí táborok, az erdélyi osztálykirándulás és a szalagavató. Örülök, hogy lehetőségem volt a hobbimat is gyakorolnom. Több rajzpályázaton és versenyen vehettem részt, valamint teret kaptam egy kiállításra, amivel megnyertem a Leonardo-ösztöndíjat. A további tanulmányaimat remélem, a hobbimmal kapcsolatosan folytathatom. Elsőnek a soproni egyetemre adtam be a jelentkezésem építőművész szakra. Lesznek dolgok, amik majd hiányozni fognak, de már itt az ideje, hogy elballagjunk. Sziasztok.

Laczko László

1991. július 26-án születtem Budapesten. Hét éve lakom Tahitótfalun szüleimmel és kutyámmal. A Barcsay Jenő Általános Iskolába jártam mielőtt felvettek a Refibe. A szülői kényszer hatására a nyelvi osztályba kerültem, de azt kell, hogy mondjam, igazuk volt, nem bántam meg. Jól jött a plusz idő, amelyet a nyelvi előkészítő nyújtott. Úgy érzem nem csak fizikailag, hanem szellemileg is épültem. Az öt év alatt új embereket ismertem meg, új barátokra tettem szert, rengeteg élménnyel gazdagodtam, és 10. osztály végére megszereztem az ECDL vizsgát is. Örömmel fogok visszaemlékezni az osztálykirándulásokra, a szalagavatóra és a sítáborokra, na meg persze az itt töltött idő nagy részére. Imádok sportolni, s bár 4 évig csak álmodoztunk tornateremről, idén év elején végre lett egy az iskola udvarán, amit azóta is nagy szeretettel koptatunk. Osztályommal minden évben indultunk az iskolai focikupán, amelyet nagyon élveztünk, emellett megmérgettem magam a Toldi-kondi névre hallgató eseményen is. Egyenlőre úgy gondolom, hogy tanulmányaimat a Széchenyi István Egyetem jármű- vagy közlekedés mérnöki karán szeretném folytatni.

Lőrincz Tamara

1991. október 25-én születtem Siklóson. 11 éves voltam, amikor a szüleimmel és a testvéreimmel együtt Szentendrére költöztünk. Három évig a Barcsay Jenő Általános Iskolába jártam, majd felvételiztem a Refibe. Az itt eltöltött öt év alatt sikerült megszereznem az ECDL bizonyítványt és egy német középfokú nyelvvizsgát, illetve tizedik osztály végén megnyertem a FESCH ösztöndíjat, tizenegyedik év végén pedig a História ösztöndíjat. Ugyanebben az évben az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny történelem kategóriájában tizenkettedik helyezést értem el. Nagyon jól éreztem magam az iskolában, sikerült barátokat szereznem, és a szalagavató is – a felkészítő táncórákkal együtt – szuper volt, olyan élmény, amelyre az ember még sokáig emlékszik, és büszke rá, hogy részt vehetett benne. A későbbiek során az ELTE jogi karán szeretnék tovább tanulni. Elsősorban a büntetőjog érdekel. „Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, oszd meg. Az egész világ a tied. Szabad vagy a kövektől az éterig. Ismerd meg, hódítsd meg, senki se tiltja, de jaj neked, ha magadnak tartod.” (Hamvas Béla) „A megismerés és a megvalósítás között szakadék van. Az győz, aki átugorja.” (Müller Péter)

Máté Dorottya

1992. február 24-én születtem Budapesten. Szentendrén élek szüleimmel és öcsémmel. Ebbe az iskolába 9. osztály 2. hetében csöppentem bele hirtelen, és nem bántam meg, hiszen rengeteg különleges barátot szereztem és számtalan érdekes programban vehettem részt. Mosolyogva fogok visszagondolni a szalagavatóra, az osztálykirándulásokra vagy csak az olyan egyszerű hétköznapi délelőttökre, amikor az egész osztály könnyezve nevetett valamelyikünk megjegyzésén. Az itt töltött évek alatt megszereztem az ECDL bizonyítványomat és a német középfokú nyelvvizsgámat. 11. osztályban részt vehettem a holland cserediák programban, amely jelentős lépcsőfoka volt angol nyelvtanulásomnak, majd a Kulcs ösztöndíjjal 3 felejtethetetlen hetet tölthettem el Németországban. Mindig is a különleges nyelvek érdekelték, így már 3 éve dédelgetem magamban a tervet, miszerint kínai tolmács leszek, jelentkezésem az ELTE keleti nyelvek és kultúrák szakára adtam be. Nagyon örülök, hogy ennek az iskolának a diákja lehettem, az itt eltöltött évek meghatározóak voltak számomra, amelyekre mindig szívesen fogok majd visszaemlékezni.

Mészáros Bence

1991. december 24-én születtem Budapesten. 19 éve lakom Szentendrén. NYEK-esként kezdtem a Refiben 2006-ban, remélve hogy az egy év angol tanulás majd segít a nyelvvizsga megszerzésében. Az első évben elég nehézkesen ment a beilleszkedés, de az idő múltával nagyon jól kijöttem mindenkivel. Olyan barátságokra tettem szert, amiket biztos, hogy nem fogok elfelejteni. Ennél jobb barátokat nem is kívánhatnék. Amikor a Refibe kerültem abban a tudatban voltam, hogy kemény sulis és a tanárok is szigorúak. Nos, ez alatt az 5 év alatt úgy érzem, kicsit megálgyítottuk a légkört. Bátran ki merem jelenteni, hogy a mi osztályközösségünk volt a legjobb. Ezt köszönhetjük magunknak és Kiss Székely tanár úrnak. A legjobb élményemet Erdélyben éltem meg a Refiben eltöltött éveim alatt. Már csak alig egy hónapunk van hátra, amit bizony ki kell használnunk, hogy ne felejtessenek el minket.

Az Óbudai Egyetem építőmérnöki szakára adtam le a jelentkezésemet. A második és harmadik hely, ahova jelentkeztem, az minden arcra mosolyt csal. Mindenki visszakérdez

- Most viccelsz?

- Nem, tényleg óvó pedagógia szakra adtam le a jelentkezésemet.

Összegezve én még nem akarok elmenni a suliból, mert nagyon jól érzem itt magam. „Ne sírj, mert vége lett, mosolyogj, mert megtörtént”

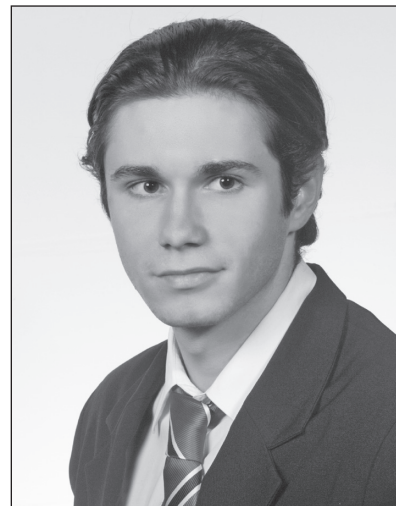
Mészáros Máté

1991. november 24.-én, úgy háromnegyed kilenc táján, az őszi utolsó meleg estéjén születtem kerekén 3000 grammal a miskolci kórházban. Szüleim később Máté Róbert névre kereszteltek, mely nevetek mind a mai napig örömmel használom.

Átlagos gyermekkorom volt attól eltekintve, hogy félvér voltam (anyukám lengyel, apukám magyar), ezen kívül rendkívül sokat költöztünk: laktunk Miskolcon, Tiszaújvárosban, Sajószögeden, Gostyninben, Békásmegyeren és végül most, (már lassan tizennégy éve) itt, Pomázon. Két kisebb testvéremmel együtt az Óbudai Waldorf Iskola padjait koptattuk elsőtől nyolcadikig, majd innen mentem a Refibe.

Itt szerencsém volt részt venni a matematika háziversenyekben, versmondó versenyeken, a holland-magyar cserediák-kapcsolat egyik felében, sőt, egyszer még az osztály focicsapatába is beválogattak!

Időközben szereztem egy középfokú angol és lengyel nyelvvizsgát, és egy középszintű informatika érettségit. Remélem ezek (meg persze a soron következő érettségik) segítségével bekerülök majd az egyetemre. De azért legszívesebben itt maradnék a Refiben, mert bár mi leszünk az első olyan végzős évfolyam, aki már tomacsamokban (is) tesizett, de azért még jó lenne egy két tesióra Köck tanár úrral.

Németh Barnabás

1992. február 23-án születtem Debrecenben. Édesanyjammal és húgommal 6 éve élünk Békásmegyeren. Előző iskolámba, a Mustármag Keresztény Általános Iskolába 2 évig jártam. Az SZRG tanulója 2006 óta vagyok, a nyelvi előkészítő osztályba, „NYEK”-be jelentkeztem. Nagyrészt ennek köszönhetően, 9.-ben sikeres BME angol középfokú nyelvvizsgát szereztem, valamint ECDL vizsgát is tettem. Bár az öt év alatt sokan elmentek az osztályból, azért a „kemény mag” megmaradt, és jött pár új ember is. Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy az osztálykirándulások közül a legutóbbi, az erdélyi volt a legemlékezetesebb.

3 és fél évig Kung Fu-ztam, a mozgást is itt szerettem meg.

Egyértelműen pozitív többletként ítélem meg a hétfői áhítatokat, a reggeli tanári áhítatokon pedig az igei üzenet mellett az adott tanár gondolataiból, gondolkodásából is megismerhettem valamit. A biológia iránti érdeklődésem sem kellett visszafojtsam. Kiss Székely tanár úr ösztönzésére többször is részt vettem a Tentamen versenyen. Utóbbi dolgozatomat a csurgói versenyre is elvihettem.

A továbbtanulást illetően két terület maradt az érdeklődési körömben. Jelentkezésemet a Rendőrtiszti Főiskola két szakirányára, valamint a Nyugat-magyarországi Egyetem erdőmérnöki szakára adtam le.

Pécsi Ágnes

1991. szeptember 7-én születtem Budapesten, Szentendrén élek családdal. Van egy húgom, aki szintén az iskola diákja. Nyolcadikos koromban már nem volt kérdés, hogy a Refit jelölöm meg első helyen a felvételin, valamikor a konfirmációm idején döntöttem így. Fontosnak tartottam, hogy nyelvet tanulhassak, ezért jelentkeztem ebbe az osztályba és nem bántam meg. Már NYEK-ben lehetőséget kaptam arra, hogy Hollandiába utazhassak a csereprogram keretében. Különösen szerencsés voltam, mert később csatlakoztam a többiekhez, mégis a lehető legjobb családdhoz kerültem. Szép emlékekkel gazdagodtam, úgy gondolom, megérte sötétben bezárva prezentációkészítéssel tölteni az azt megelőző hetet. Angolból középfokú nyelvizsgát tettem és megszereztem az ECDL bizonyítványt is. Tavaly nyáron Miskolcon tölthettem három napot a Nagykövetség ösztöndíj keretében, idén pedig 3. helyezést értem el a Természet Világa diákpályázatán. Rengeteg lehetőséget kaptam. Amiért a leginkább hálás vagyok, azok az itt megismert emberek, tanáraink, diáktársaim, elsősorban az osztálytársak, akikkel együtt voltam örömben és szenvedésben, ünnepeken és „szürke” hétköznapokon (néha szombaton is). Szívesen emlékszem vissza az osztálykirándulásokra, a szalagavatóra, az azt megelőző próbákra. Tanulmányaimat az ELTE matematika szakán szeretném folytatni.

Rákóczi Levente

1991. április 13-án születtem Budapesten. Mióta az eszemet tudom Csillaghegyen élek szüleimmel, nővéremmel és öcsémmel, aki mellesleg évfolyamtársam. Tanulmányaimat a Csillaghegyi Általános Iskolában kezdtem, ahol elvégeztem a 8 évfolyamot és ezek után a Refibe adtam be jelentkezésemet. Hogy miért is a Refi? Öcsém negyedik osztály után felvételt nyert a gimnáziumba, és már a nőverem is ide járt évek óta, tehát mi mást is választhattam volna, ha nem ezt a sulit. Nem bánom, hogy ebbe a gimnáziumba járhatam, sok dologra megtanítottak, és sok dolgot kaptam az évek folyamán. NYEK-ben a Református Iskolák Országos Úszóbajnokságán vettem részt, ahol egyéni mellúszásban 3. helyezést értem el és az alig 10 fős csapatunk is a dobogó 3. helyére került. Az iskolában töltött idő alatt letettem az ECDL vizsgát és 10. osztály végére gazdagodtam egy informatika érettségivel, 11.-ben pedig meglett a várva várt angol nyelvvizsgám. Azok után, hogy engem mindig is vonzottak az informatikai dolgok, jelentkezésemet az ELTE Informatikai karára adtam be elsőnek. Amíg eljön az idő, hogy oda járhassak, folytatom szabadidős tevékenységeimet, miszerint a barátnőmmel, barátaimmal vagyok és persze tanulok!

Réti Boglárka

19 éves vagyok, Budapesten születtem. Laktunk Budakalászon, Leányfalun, Tahitófalun, most Szentendrén élünk. Általános iskolai tanulmányaimat a költözések miatt több iskolában végeztem el. A gimnáziumot a Nyék-ben kezdtem el. Letettem az ECDL vizsgát, megszereztem az angol nyelvvizsgát, és előrehozott érettségit is tettem angolból. De nem csak ezekért a pillanatokért vagyok hálás. Volt egy-két érdekes dolog az iskolában, amivel nem értettem egyet, de összességében jó emlékek fűznek hozzá. Számomra fontosak voltak az osztálykirándulások, a közös programok, szünetek, de néha még a tanórák is. Nagyon sokat köszönhet az osztályunk Kiss Székely Zoltán tanár úrnak, aki az évek során sokszor kiállt mellettünk. Sokat tanultam az elmúlt években, sok tapasztalatot gyűjtöttem, bár ez nem feltétlenül az iskolának köszönhető, hanem az érdeklődésemnek és a nyitottságomnak is. Örülök, hogy jó társaságban, szép környezetben töltehetem el ezt a számomra fontos 5 évet, és nagyon remélem, hogy sikerül tartani a kapcsolatot az osztállyal.

Szabó Eszter Judit

1991. április 10-én születtem Budapesten. Családommal Szentendrén élek immár nyolc éve. Három éve vagyok a Szentendrei Református Gimnázium tanulója. A beilleszkedés nem volt nehéz, mert pár embert már ismertem az osztályból, többek közt a legjobb barátnőmet is. Jól érzem magamat ebben a közösségben. Beceneveim egyike a Manyi, amelyet az osztály ragasztott rám. Nem vagyok nagy sportrajongó. Még a Refis éveim előtt három évig táncoltam, de a sok tanulnivaló miatt abba kellett hagynom, pedig versenyszinten szerettem volna folytatni. Az itt töltött idő felejthetetlen eseménye a szalagavató volt. Imádtam a próbákat, a készülődést, az izgalmakat. Továbbá a sportnapok és az osztálykirándulások is rengeteg szép emlékekkel maradtak meg, főleg az utolsó, az erdélyi. A gimnáziumi években részt vehettem a holland cserediák programban, továbbá lehetőségem volt eljutni Franciaországba is. Mindkét utazásnak köszönhetően fejlődött a nyelvtudásom. Mivel csak 10.-ben érkeztem az osztályba, lemaradtam az ECDL bizonyítvány megszerzéséről. Ezt azonban pótolom, mert az egyetemen szükségem lehet rá. A későbbiekben a francia nyelvvel szeretnék foglalkozni. Jelenleg a tanári hivatás áll hozzám a legközelebb, de ez még változhat. Továbbá az óvópedagógia is érdekel, nagyon szeretek gyerekekkel foglalkozni.

Szabó Levente

Elmúlt öt év, és milyen gyorsan! Emlékszem, amikor nyolcadikban dönteni kellett, hova tovább, barátaim buzdítására a Refit jelöltem meg első helyre, hiszen ők is itt voltak. Mivel most ezt olvassátok, úgy látszik fel is vettek, mégpedig NYEK-be. Nagyon kíváncsi voltam, milyen lesz az új osztályközösség, és meg kell mondjam, szerintem ennél jobbat nem is kívánhattam volna. Így visszagondolva elég sok minden történt velem, ehhez képest egy pillanatnak tűnik az egész.

Az évek során sok segítséget, lehetőséget kaptam az iskolától, tanároktól. A programok közül érdemes megemlíteni a sítáborokat, sportnapokat, és az osztálykirándulásokat, ahol még jobban összeforrt az osztály (Erdély). Sok élményt és tapasztalatot adott még a színjátszó kör is. A jövőt illetően, kameramanként/fotósként szeretnék tovább tanulni, ugyanis ez áll a szívemhez a legközelebb, és úgy érzem ez az, amiben meg tudom valószínűsíteni önmagam.

Zárásul egy bibliai idézettel bátorítok mindenkit.

„Bölcsteszlek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem” (Zsoltárok 32:8)

Takács Zalán

1991. július 24-én születtem Budapesten.

Szüleimmel 1993-ban költöztünk Szentendrére, azóta élek itt velük és két testvéremmel. Tanulmányaimat a Templomdombi Általános Iskolában kezdtem, majd 8. osztály végén a Refibe felvételiztem, és bekerültem a Nyek-be. Kezdetben furcsa volt a középiskola, és jóval nehezebb is, mint amire számítottam, de szerencsére hamar jó barátokra találtam, akikkel azóta is szuper csapatot alkotunk. Gimnáziumi éveim alatt megszereztem az ECDL bizonyítványt, és sikeres német nyelvvizsgát is tettem 11. osztályban. 10. osztályban alkalmam volt részt venni a holland cserediák-kapcsolatban, és szerencsém volt a Diákpresbitériumot is vezetni 2 éven keresztül. Az itt töltött idő alatt számos szép emlékekkel gazdagodtam, amelyek közül talán az erdélyi osztálykirándulás és a szalagavató volt a legjobb, mivel ezek kovácsolták össze igazán az osztályomat. Kedvenc tantárgyaim közé mindig a matematika és a fizika tartoztak, ami nem csoda, hiszen mérnökcsaládból származom, így folytatva a hagyományt a Budapesti Műszaki Egyetemre jelentkeztem, építőmérnöki szakra.

Török Zsófia Luca

1991. szeptember 25-én születtem. Azóta Pomázon élek családommal. Két testvérem van, Csenge és Fanni. Ötödikesként kezdtem tanulmányaimat ebben a gimnáziumban. Emlékszem, hogy mindig számoltuk, hogy hány évünk van még az érettségig. Nagyon sok időnek tűnt. Mostanra viszont elmondhatom, hogy az elmúlt 9 év egy pillanatnak tűnik így visszatekintve rá. Rengeteg program volt, sok helyre eljuthattam az iskolával (Hollandiába és Franciaországba is!). Az évek alatt sok embert ismerhettem meg. Biztos vagyok benne, hogy életre szóló barátságokat kötöttem itt. Ezekért nagyon hálás vagyok! A gimnáziumi évek alatt 2 középfokú nyelvvizsgát sikerült megszereznem, angoltól és latinból. Az utóbbit Gergely Judit tanárnő sok segítségének köszönhetően! Idén el kellett döntenünk, hogy melyik egyetemen szeretnénk továbbtanulni. Én orvosi egyetemre jelentkeztem. Ebben nagy szerepet játszott, hogy kiskorom óta sokat segítettem apukámnak, aki állatorvos. Én gyerekorvos szeretnék majd egyszer lenni. Nagyon remélem, hogy az előttünk álló hónapok sikeresek lesznek és kívánom, hogy mindenkinek teljesüljenek a jövőre vonatkozó álmai! Végezetül pedig köszönöm a sok segítséget és támogatást! Örülök, hogy ide járhattam, de már várom a jövő kihívásait! További sok sikert és kitartást az itt maradóknak!

Trepák Anikó

1991. március 19-én születtem Budapesten. Gyerekkorom óta élek Szentendrén a szüleimmel. Az általános iskolai tanulmányaimat a Templomdombiban végeztem, majd 2006-ban NYEK-esként jöttem a Szentendrei Református Gimnáziumba. Tizennégy évig balettoztam és sok éven keresztül társastáncot tanultam. 2008-ban sikerült megszereznem az ECDL jogosítványomat és 2009-ben pedig előrehozott érettségi vizsgát tettem informatikából. A legkedvesebb emlékem a szalagavatóhoz kötődik, amit szerintem egyikünk sem fog soha elfelejteni. A legszerencsésebb végzős osztálynak mondhatjuk magunkat, hiszen a 2010-ben felavatott impozáns kápolnában, tornateremben és színpadon tarthattuk meg a szalagavatós ünnepségünket. Az itt töltött idő meghatározó és felejthetetlen élményekkel gazdagított. A jövőbeli terveimet illetően a Szent István Egyetemen szeretnék továbbtanulni turizmus-vendéglátás szakon. Jelentkeztem még kereskedelem és marketingre, és gazdálkodási és menedzsmentre is. Sok sikert kívánok az életben mindenkinek és remélem, mindenkinek sikerül, amit eltervezett.

Valek Katalin

Vegyes érzésekkel búcsúzom az iskolától. Egyrészt fáj itt hagyni a jól ismert, otthonos közeget, ahova immár 7. éve a mindennapjaim kapcsolódnak. Másrészt viszont nagyon várom, hogy leérettségizzem, és elkezdődjön egy új szakasz a tanulmányaimban, sőt az életemben. Budapesti létemre jó volt szentendrei diáknak lenni: én nap mint nap megcsodáltam a macskaköves utcákat, a műemlék épületeket, a templomokat. Hálás vagyok, hogy olyan iskolába járhattam, ahol a tárgyi tudáson túl a bölcsesség kulcsára és a valódi értékekre igyekeztek tanítani tanáraink- és nemcsak szavakkal, hanem sokszor tettekkel is hitelt adva szavaiknak. Jó volt nap mint nap az ige közelében lenni, mégha a reggeli áhítatok jó egynéhányán elbóbiskoltam is, vagy éppen nyitott szemmel, de csukott füllel voltam jelen. Az iskolához kapcsoló élményeim sora igen hosszú, ezek közül a legkedvesebbek számomra a hetedikes farsang, a csereprogram a hollandokkal, az erdélyi „nagykövetkezés” és a németországi utazás a KULCS ösztöndíj keretében. Jó volt továbbá igaz barátokra lelteni, akikkel a kapcsolat talán egész életre szól. Hosszas hezitálás után az ELTE andragógia szakára adtam be egyetemi jelentkezésemet. Nagyon érdekel a kézírás titka, ezért a későbbiekben szeretnék elvégezni egy grafológiai tanfolyamot is.

Varga Evelin

December 25-én volt a 19. évfordulója annak, hogy a szüleim ajándék helyett engem kaptak a Jézuskától. Azóta itt élek velük, és a bátyámmal az én kedvenc kis városomban, Szentendrén. Itt kezdtem meg tanulmányaimat a Szent András Általános Iskolában, ahonnét 8. osztályosként 2006-ban ballagtam. Emlékszem még, milyen izgatottak és kalandvágyóak voltunk, mi, a „nagyok” a 8.-os osztálytársaimmal, várva az új életet, a gimnáziumi éveket.

Hamar eldöntöttem, hogy a Szentendrei Református Gimnáziumban szeretném a tanulmányaimat folytatni. A jelentkezésem után izgalommal vártam, hogy felvesznek-e. A sikeres felvételi után azonban jöttek a keményebb hétköznapi számomra. Hol jól, hol kevésbé jól mentek a dolgaim, de egy biztos: a tanáraink és osztálytársaim nem unatkoztak mellettem. Egy rossz élményem, hogy a 11.-ben történt „kis affér” miatt nem mehettem az oly régóta várt erdélyi osztálykirándulásra.

Legkedvesebb emlékeim a Mezőtúri Országos Kosárlabda Bajnokságokhoz, és a Balatonszárszói kosárlabda táborokhoz fűződnek.

A jövőben szeretném a saját utamat járni, felfedezni a világot, és a kalandvágyam tarisznyáját megtölteni sok színes élménnyel.

Vigh Marcell

1992. május 3-án születtem, így az osztály legfiatalabb tagja lehettem. Budapesten születtem és Csillaghegyen élek. Nyekesként jöttem a Refibe, abban bízva, hogy majd jól el tudom sajátítani a két választott nyelvet. Ez oly módon sikerült, hogy 10. végére letettem az angol középfokú nyelvvizsgát a BME-n. Nagyon jól éreztem magam a Refiben az öt év alatt, a családias környezet tetszett a legjobban.

Egyedül a köpennyel nem voltam kibékülve, és azzal sem az volt a baj, hogy hordani kellett, hanem csak annyi, hogy miért pont ilyet? Úgy érzem, sok baráttra tettem szert, ami szerintem az elég erős osztályközösségnek köszönhető. Már most érzem, hogy legszívesebben maradnék egy évet, amiben még egyszer elmennék az osztállyal Erdélybe, és elindulnánk a focikupán, ahol mindig „sikeresen” szerepeltünk, és persze a sítábort se hagynám ki, a felejtethetetlen matekóráról nem is beszélve.

Idéntől az öcsém is a Refibe jár, szintén Nyekesként kezdte.

A következő éveket a Nyugat Magyarországi Egyetemen szeretném tölteni a földmérő és földrendezői szakon.

Az utolsó szó jogán élve:

Csak vidáman!

